

bliver trukket paa den, det hele bliver maa-ske trukket, og saa kan ingen i Dag vide, om vi om et Aar kan skaffe Dækning for den Kredit paa overkommelige Vilkaar. Det er ganske uforstaaeligt, at Ministeriet ikke tør gøre, hvad der er dets Pligt, hvis der skal bruges Penge: at skaffe disse gennem et Laan af tilstrækkelig Størrelse og bringe Klarhed overfor Rigsdagen med Hensyn til, hvorledes Tilbagebetaling skal sikres. Det var forsvarligt, og det kunde vi ogsaa give vor Tilslutning, hvis det var paa andre Betingelser, et saadant Laan skulde optages. Det synes jeg var en rimeligere Fremgangsmaade, og for at manifestere, at vi mener dette, tilraader jeg altsaa at stemme imod ogsaa denne besynderlige Form for Kreditoptagelse, som nu er foreslaet.

At vi, hvis disse Ændringsforslag, uanset vor Stilling, nu vedtages, ogsaa vil stemme mod Lovforslaget som Helhed, er jo naturligt. Lovforslaget, som det vil komme til at foreligge, kan jo formodentlig kun have det ene Formaal at bilde Befolkningen ind, at Regeringen nu har opfyldt et af sine Løfter, og redde Regeringen fra at vedstaa det Ansvar, den i Virkeligheden har, og som den burde indfri ved denne Lejlighed.

Pitzner: Det Standpunkt, vi fra vor Side tog ved Sagens første Behandling, har vi fastholdt under Udvalgsbehandlingen, og Resultatet deraf er Ændringsforslaget til § 1, der som af den ærede Ordfører (Aksel Jensen) nævnt gaar ud paa, at det paa-lægges Ministeren for Industri, Handel og Søfart inden 15. Februar 1928 at forelægge for Rigsdagen et Forslag til endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold, saaledes at Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebank. Det svarer ganske til den Stilling, vi tog ved første Behandling, og vi har altsaa stillet dette Ændringsforslag, som nu er tiltraadt af Venstre og Ministeren.

Den ærede Ordfører udtalte Haabet og Ønsket om, at Ministeren maatte have en ikke alene fast, men ogsaa lykkelig Haand til at ordne Landmandsbankens. Dette Ønske vil jeg i fuldt Maal underskrive. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at Statens Interesse slet ikke var varetaget. Jeg vil haabe, at den lykkelige og faste Haand, som der tales om, maa kunne varetage Statens Interesser, saaledes at der i fuldt Maal bliver gjort, hvad der kan gøres, for at det Tab, som Staten uvægerligt vil faa ved Landmandsbanken, bliver saa ringe

som muligt — lille kan det jo aldrig blive desværre.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at her var den private Kapital gaaet forud for Staten. Det kan jeg ikke se. Den Tid, vi havde tilbage af den nuværende Rigsdagssamling, var for kort til, at Ministeren kunde komme med et Forslag til en endelig Afvikling, og vi har saa maattet tage Standpunkt, som Forholdene laa. Det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte, at man der-ved bandt fremtidige Regeringer og Rigsdage, ja, vi binder altsaa i alt Fald i denne Omgang Ministeriet til inden 15. Februar 1928 at forelægge Forslag til endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte endvidere, at Bankens Stilling vilde forbedres betydeligt, hvis Staten kunde stille Penge til Raadighed. Ja hvis det ærede Medlem tænker paa, at man i Øjeblikket skulde skaffe Landmandsbanken gennem et fast Statslaan de Beløb, man kan skønne absolut er tabt, og stille dem til Raadighed uden nogen Ydelse fra Landmandsbankens Side, saa vilde Bankens Stilling selvfølgelig blive i høj Grad forbedret. Men det er jo givet, at jo længere vi kan trække Tiden ud i og for sig, uden at yde det meget store Indskud, som maa gøres for at gøre Banken eller den kommende Bank likvid, saa vil det, hvis ikke andre Ting hindrer det, være i Statens Interesse.

Men som det er nævnt utallige Gange her i Salen, naar denne Sag har været til Behandling, er der saa mange andre Ting, der spiller ind der, og alle Partier er jo for saa vidt rørende enige om, at man snarest muligt bør søge at faa Landmandsbank-sagen ordnet og Banken paa Fode igen. Der er ganske vist, som allerede nævnt, Forskel paa Synet: nogle, Socialdemokratiet, ønsker eventuelt en Statsbank, de øvrige Partier ønsker, det skal være en privat Bank. Den Maade, hvorpaa Forholdet nu foreslaas ordnet gennem Forslag af den højtærede Finansminister, synes jeg imidlertid ikke der er noget at sige til. Det, der foreslaas, er et midlertidigt Laan, et Laan paa et Aar, til en Rentesats, der, efter hvad der er oplyst for os, staar godt i Forhold til, hvad der gennem de korte Kreditter, som Banken selv har optaget, har været betalt. Det ærede Medlem Hr. Stauning har selvfølgelig Ret i, at paa den Maade, Laanet er optaget, og som den Slags Laan altid optages, kan der være en Mulighed for, at Laanet bliver dyrere — billigere end det er i Øjeblikket, det nævnte det ærede Medlem ikke, kan det